

Drazí bratři a sestry,
blíží se měsíc květen, ve kterém Boží lid intenzivněji vyjadřuje svoji lásku a úctu k Panně Marii. Je tradice modlit se v tomto měsíci růženec doma, v rodině. Proto mne napadlo vybídnout v měsíci máji všechny ke znovuobjevení krásy domácí modlitby růžence. Je možné činit tak společně anebo individuálně. Vyberte si podle situace a docente obě možnosti. V každém případě k tomu však poslouží jedno tajemství: jednoduchost. Drazí bratři a sestry, kontemplace Kristovy tváře srdcem naší Matky, Marie, nás ještě více sjednotí jako duchovní rodinu.

papež František

MÁJOVÉ POBOŽNOSTI V KOSTELE

pondělí – sobota - po mši svaté

neděle v 15 h

9. 5. 2021 Den matek

Přejeme všem maminkám a babičkám Boží požehnání a ochranu P. Marie!

Milé farnice, milí farníci!

27. 3. 2021 jsme, ve věku 91 let, do rukou našeho nebeského Otce odevzdali MVDr. Františka Rytíře. Milý Františku, chtěl bych jménem svým i celé klokotské farnosti poděkovat Tobě a našemu Otci v nebesích, za dar Tvého života! Děkujeme za Tvoji obětavou práci v pastorační radě farnosti, za dlouholetou službu kronikáře mariánského poutního místa Klokoty, za Tvoji charitativní činnost – sběr známek pro podporu chudých zemí, za Tvé přátelství a neutuchající podporu!!!

Františku, odpočivej v Božím pokoji!

Za oblátskou komunitu a farnost Klokoty
O. Jiří Můčka, OMI

VZPOMÍNKA NA KRONIKÁŘE MVDR. FRANTIŠKA RYTÍŘE

V pátek 19. března na svátek sv. Josefa skonal doma v rodinném kruhu, klidně a po udělení svátostí pomazání nemocných v rukách svého kněze P. Jiřího Můčky, OMI, veterinární lékař, kronikář poutního místa Klokoty, včelař a esperantista MVDr. František Rytíř ve věku 91 let.

Narodil se 12. září 1929 v Čekanovicích do rolnické rodiny s hospodářstvím. Byl nejstarší ze tří sourozenců. Od dětství se pohyboval mezi hospodářskými i domácími zvířaty a pracoval na poli. Od svých 13 let se s otcem věnoval včelaření. Zapáleným a svědomitým včelařem zůstal až do konce svého života. Prostředí, v kterém vyrůstal, ho ovlivnilo natolik, že v roce 1948 po maturitě na reálném gymnáziu v Táboře odešel do Brna studovat Vysokou školu veterinární. V předposledním ročníku byl jako syn sedláka vyloučen ze všech vysokých škol v Československu. Po absolvování dvouleté vojenské služby mu bylo umožněno vysokou školu dokončit.

V r. 1955 dostal umístěnku jako veterinární lékař do Dolního Bukovska (tehdy okres Týn n. Vltavou) a v témže roce se oženil v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Klokotech se svojí velkou láskou slečnou Marií Novákovou z Jeníčkovy Lhoty. Oddávajícím byl strýc ženicha P. Ondřej Rytíř. Dalším místem působení doktora Rytíře byla Bechyně a posléze Tábor, kam se rodina přestěhovala do nově postaveného rodinného domu. Vždy po 4 letech se manželům narodily děti – tři synové a dcera. Na Tábořsku doktor František Rytíř pracoval nadále jako obvodní veterinární lékař. V této profesi působil celkem 32 let. V roce 1987 byl jmenován inspektorem hygieny mléka a nemocí včel. Kvalitě mléka a včelám se

věnoval i v odborných přednáškách. Významně přispěl k likvidaci moru včelího plodu v okrese. V této funkci pracoval dalších 16 let. Definitivně odešel do důchodu v 74 letech v roce 2003 po 48 letech práce pro veterinární službu.

Nadále byl velmi aktivní, snažil se vzdělávat a rozvíjet své zájmy. Získaný široký okruh informací předával dál. Od roku 1973 se aktivně věnoval mezinárodnímu jazyku esperanto, který také propagoval. Měl mnoho korespondenčních i osobních kontaktů s lidmi z řady zemí světa. Někteří z nich se stali jeho dlouholetými přáteli. Rád studoval cizí jazyky. Aktivně ovládal němčinu, angličtinu a italštinu. Ještě ve svých 80 letech byl v takové fyzické kondici, že štípal pařezy v lese svého syna a u druhého syna dobýval skálu ve sklepech při stavbě domu.

Od roku 2006 byl kronikářem poutního místa Klokoty. Pečlivě vedenou kroniku psal ručně svým typickým téměř kaligrafickým písmem a ochotně ji představoval veřejnosti při každoroční Noci kostelů. V charitativní činnosti se věnoval sběru známek pro podporu chudých zemí. Nemalou finanční částkou přispěl k plánované úpravě presbytáře zdejšího kostela, která je nezbytná k získání čestného titulu basilica minor, který uděluje papež. Byl i členem farní rady.

Se svou manželkou prožil naplněných a šťastných 65 let. Všem svým dětem umožnili nejen vysokoškolské vzdělání, ale pomáhali jim při vstupu do života a nadále je podporovali. Budiž čest jeho památce.

Za zarmoucenou rodinu
MUDr. Milan Rytíř, syn

Od roku 1999 sbíral, třídil a odesílal p. Rytíř použité známky, do roku 2020 odeslal pro misie 305,20 kg známek. Použité známky a obvazový materiál (prošlé lékárníčky) můžete do Klokot nosit i nadále, budou se odesílat dál na misie přes obláty. Brýle se už sbírat nebudou.

VELIKONOČNÍ POZDRAV ZE ZIMBABWE

Zdravím vás srdečně z Afriky a přeji vám i vašim rodinám a všem blízkým radostné a požehnané Velikonoce! Ať je Ježíšovo vzkříšení naší radostnou nadějí v nelehké době i ve všech osobních těžkostech.

Jak vidíte, ještě žiju. Mezi jedovatými hady a štíry, ale hlavně mezi lidmi, kteří jsou, celkově vzato, stejní jako kdekoli jinde na světě. Přežil jsem i první dávku čínské vakcíny proti Covidu-19. Krok za krokem "budujeme" misii v Maraire, z velké části z darů z Česka a Německa, takže i od mnohých z vás. Ze srdce děkujeme.

Sliboval jsem zpravodaj před Vánoci a po Vánocích, ale není hotový ani teď. Takže už nic neslibuju. Člověk se tu vůbec nezastaví. Odpočívám s rýčem v ruce v zahradě.

Momentálně mám velkou radost z 20 včera pokřtěných dospělých a starších dětí - většina z nich je na fotce, kterou přikládám. Církevní struktury do téhle oblasti v posledních letech dosáhly jen velmi uboze, proto tolik dětí a mladých, kteří museli mnoho let čekat. Jako obláti jsme tu na správném místě.

Vzkříšený Pán ať vám žehná a ať vás ochraňuje před virem.

Váš o. Karel Mec, omi

*Do naší POSTNÍ KASIČKY v kostele na pastorační činnost oblátů v Zimbabwe se vybralo 25 136 Kč, do postních papírových kasiček (Klokoty, Dražice) 3 760 Kč.
Pán Bůh zaplat' všem!*

PÁKISTÁN-DEREKABAD ○ VÝSTAVBA DOMŮ V PÁKISTÁNU ZAČALA

Na podzim roku 2020 se mnozí z nás zapojili do pomoci chudým křesťanským rodinám v oblasti Derekabad, které v důsledku silných monzunových dešťů přišly během několika dnů o střechu nad hlavou.

Celkový počet domů a rodin dosahoval čísla 300. Náš cíl byl pomoci s výstavbou alespoň 10 domů, protože náklady na pevnější domy z pálených cihel jsou poměrně vysoké. Pro 8-9 člennou rodinu stojí stavba solidního domku 50 tisíc korun. Místní misionáři obláti se pro tento riskantní krok rozhodli, protože ze všech úvah to bude jediné trvalejší řešení situace křesťanských rodin v této oblasti.

Díky vaší pomoci jsme do pákistánského Derekabadu mohli opravdu odeslat pomoc

na stavbu 10 domků. Díky pomoci z různých míst se tedy podařilo postavit 17 domů, 13 je v procesu výstavby a je reálný výhled na dalších 20.

Velké díky všem, kdo pomohli! Vaše pomoc nám ukazuje, že společně můžeme věci měnit! Zároveň prosíme o pokračování pomoci, zatím má naději na střechu nad hlavou pouze 50 rodin. Za misionáři denně přicházejí rodiny v nouzi s prosbou o pomoc...

Prosíme vás o pomoc s výstavbou dalších 10 domků, což dává částku téměř 500 000 Kč. Znovu vám děkujeme za vaši lásku a starost o Pákistán!

Se srdečnými díky
o. Günther Ecklbauer, OMI

Prosíme o pomoc zasláním daru na účet
Oblátského misijního díla: 244 816 241/0300 VS 410
Za jakoukoli pomoc upřímně děkujeme!

KŘEŠŤAN A OČKOVÁNÍ PROTI ONEMOCNĚNÍ COVID-19

Pandemie onemocnění COVID-19 více než rok omezuje život na celém světě. Přes řadu protiepidemických opatření si již samo onemocnění vyžádalo tisíce životů, další životy předčasně vyhasly kvůli obavám z onemocnění nebo jako nepřímý důsledek opatření.

Řadě profesí a lidí, kteří v nich pracují, způsobují protiepidemická opatření zásadní existenční problémy. To má dopad i na jejich rodiny. Lékaři a další zdravotníci, kteří s pandemií bojují, jsou nejen v naší zemi na pokraji vyčerpání.

Stejně jako dříve u řady jiných onemocnění se díky nasazení mnoha vědců a jejich podporovatelů podařilo najít řešení, které může onemocnění COVID-19 omezit nebo postupně i zlikvidovat. Toto řešení nespočívá nutně jen v objevení účinného léku. Druhou možností je nalezení očkovacích látek. Když jimi bude naočkováno významné procento populace, povede to k tzv. eradikaci onemocnění, tedy jeho vymýcení, protože se nebude mít jak šířit.

Přes všechny problémy a osobní i rodinné tragédie, které pandemie přinesla, je ovšem nejen popíráno samo onemocnění, ale také a zejména je nemalým počtem lidí zpochybňováno i jeho řešení pomocí očkování. Takové názory mají řadu podporovatelů i mezi křesťany a dokonce i mezi duchovními a teology.

Jaké jsou tedy klíčové argumenty, které mohou podpořit očkování proti onemocnění COVID-19 doposud známými a schválenými preparáty?

Někteří křesťané sdílejí pochybnosti, zda jsou vakcíny morálně přijatelným řešením. Pochybují jednak o složení vakcíny, jednak o tom, zda jejich příprava proběhla v souladu s křesťanskou etikou. Poukazují přitom na použití buněk získaných z tkání potracených lidských plodů.

Ačkoliv tyto pochybnosti vyvrací jak stanovisko kongregace pro nauku víry¹, tak České biskupské konference², mezi křesťany jsou stále sdíleny a šíří je také

někteří duchovní. Je proto nutné neustále opakovat, že žádná z doposud známých a schválených vakcín nebyla vyvinuta z buněk potracených lidských plodů. Argumenty tohoto druhu jsou tedy nepravdivé. Je pravda, že pro vývoj některých vakcín (nejen proti COVID-19) byly použity buňky získané z tkání potracených lidských plodů. Vakcína totiž při svém vývoji potřebuje buněčné prostředí, ve kterém může „růst“. Samotný potrat však kvůli výzkumu proveden nebyl.

1 Kongregace pro nauku víry, Vysvětlující poznámka ohledně morálnosti používání některých vakcín

proti covid-19 z 21. prosince 2020.

2 Stanovisko České biskupské konference k očkování proti covid-19 z 22. prosince 2020.

Vývoj vakcíny na buňkách získaných z tkání potraceného lidského plodu tedy není v příčinném vztahu k získání vakcíny tak, jak tvrdí dezinformátoři. Vakcína proto není morálně závadná, protože nebyla vyvinuta z potraceného lidského plodu. Lze ovšem namítnout, že vývoj vakcíny mohl být proveden eticky vhodnějším způsobem, např. na buňkách získaných z tkáně dospělého člověka, který zahynul při autonehodě. To je pravda, protože morální nepřijatelnost umělého potratu vylučuje i využití buněk z takto získané tkáně pro další výzkum. Vzhledem k tomu, jakého dobra bude použitím vakcíny dosaženo, ale není možné, odmítat vakcínu, která nebyla vyvinuta v souladu s křesťanskou etikou. Zastavení pandemie – tedy záchrana tisíců životů před infekčním onemocněním nebo fatálním dopady karanténních opatření je totiž větším dobrem, než odmítnutí vakcíny.

Argumenty, kterými je veden boj proti očkování, mají společný základ s argumenty, kterými je popíráno nebezpečí nebo dokonce sama existence pandemie onemocnění COVID-19. Tímto společným základem je podceňování lidského rozumu a zpochybňování toho, čeho lze lidským rozumem dosáhnout. Tak jako již mnohokrát v historii křesťanství jsou proti sobě dualisticky stavěny víra a rozum, jakoby to první vylučovalo to druhé. Pro křesťanství však je charakteristické, že rozum a víra proti sobě nestojí, naopak se vzájemně doplňují a očišťují, jak opakovaně říká Benedikt XVI. Křesťanství již v době vzniku některých biblických spisů adoptovalo základní principy filosofické argumentace, později i samu filosofickou metodu. Řada teologů v historii stejně jako dnes byla a je zároveň i přírodovědci, vědci sociálními i humanitními. Rozum je plodem nadání, které dal Bůh člověku a také díky němu je člověk Bohu podobný, je jeho obrazem, jak říká zpráva o stvoření člověka v knize Genesis. Nic proto neopravňuje křesťany ani ostatní lidi, aby tvář v tvář pandemii rezignovali na užívání rozumu. Výsledky, jichž lidstvo užíváním rozumu dosáhlo, a mezi které tedy patří i vyvinutí vakcíny proti onemocnění COVID-19, je tedy třeba s vděkem vůči Bohu i jejich autorům využívat, a v žádném případě nesmějí být ve jménu křesťanské víry zpochybňovány a popírány.

Možnost užívat rozumu je pro lidstvo a křesťany zvláště naopak závazkem, aby ho stále a zejména v mimořádných a ohrožujících situacích využívali k vytváření společenských podmínek, které umožňují další rozvoj jak skupinám ve společnosti, tak i jejím jednotlivým členům. Jak společnost, tak i její členové mají usilovat o toto obecné dobro, aby se člověk mohl zdokonalovat. Využití očkování je jedním z nástrojů, jak nejen normalizovat současnou mimořádnou situaci, která trvá již druhým rokem, ale

také, jak znovu začít usilovat o dobro pro všechny. Návrat k běžnému způsobu života bez nebo jen s minimem omezení umožní opět svobodně podnikat, věnovat se umění a rozvíjet kulturu a v neposlední řadě i uskutečňovat vzdělávání dětí, mládeže i mladých dospělých tak, aby bylo opět přístupné opravdu všem, ne pouze těm, kdo mají peníze na potřebná zařízení a připojení k internetu. Očkování je proto třeba rozumět i jako návratu k úsilí o obecné dobro, návratu k úsilí

o úplnější a snazší zdokonalování člověka a lidského společenství.

Obecné dobro je ale také naplňováno dodržováním starozákonního přikázání „Nezabiješ“, které lze v době pandemie spatřovat v ohledu na druhé, abych se já sám pro ně nestal zdrojem smrtelné nákazy, a nezabránil jim tak trvale nebo přechodně v jejich vlastním rozvoji a úsilí o zdokonalování.

Posláním a účelem církve uprostřed lidské společnosti je její pokračování v díle Ježíše Krista, tzv. pastorální odpovědnost všech křesťanů za svět, ve kterém žijí. Je to odpovědnost, kterou ji svěřil Kristus, když je povolal do svého shromáždění – do své církve. Rezignace na racionální argumentaci a dualistický přístup ke vztahu víry a rozumu, stejně jako chabá morální a etická argumentace nebo nezájem či pasivita v ohledu na obecné dobro jsou opuštěním tohoto pastorálního poslání. Jeho naplněním je naopak podpora lidské osoby, lidské společnosti a lidské činnosti ze strany křesťanů, stejně jako snaha porozumět tomu, co je předmětem společenské debaty, aby mohla být křesťany prakticky žita solidarita se světem – s radostmi a nadějemi, smutky a úzkostmi lidí naší doby.

Projevem pastorální odpovědnosti za svět je proto v dnešních podmínkách i podpora očkování ze strany církve, jejích představitelů jako jsou biskupové, kněží a jáhni i jednotlivých křesťanů.

Očkování tedy není v rozporu s křesťanskou morálkou. Spolu s respektem k dočasným ochranným opatřením, jako jsou karantény, izolace, používání respirátorů, dezinfekce rukou a dodržování rozestupů je očkování projevem blíženecké lásky a odpovědnosti křesťanů za svět, ke které tak často vyzývá papež František

a ke které opakovaně vyzývali i jeho předchůdci sv. Jan Pavel II. a Benedikt XVI.

Michal Opatrný
Autor je trvalý jáhen a proděkan
Teologické fakulty JU

Převzato z časopisu SETKÁNÍ - biskupství českobudějovické.

VZPOMÍNKA NA MSGR. VLADIMÍRA VYHLÍDKU (25. 11. 1925 – 23. 4. 2011)

Letos v dubnu je to již 10 let co na věčnost odešel mons. Vladimír Vyhlídka, římskokatolický kněz, kterého mnozí z nás znali, vážili si ho a měli rádi. Znali jsme se téměř dvacet let a tak si dovolím na Otce Vladimíra krátce zavzpomínat.

Kněz Kristův, jihočech a vlastenec

Jeho cesta ke kněžství nebyla jednoduchá a přímočará, nakonec vystudoval a byl na kněze vysvěcen v prosince 1969 v Lateránské bazilice, v Římě. Byl to velice inteligentní, příkladný kněz a dobrý kazatel, který věděl, o čem mluví. Dával i dobrý příklad ministrantům a u některých se dočkal jejich vysvěcení na kněze. Přivedl hodně lidí, i mladých lidí, k víře a ke křesťanskému způsobu života. Měl hodně známých a snažil se využít své kontakty pro pomoc druhým. Myslím, že v tábořské farnosti, i jinde, kde působil, zanechal hlubokou nesmazatelnou stopu.

Jeho rodiště a místo posledního odpočinku je Chýnov. Itálie, jak říkal, byla jeho druhý domov. V květnu 1970 se vrátil domů do Československa, kde byl dříve v nepřítomnosti odsouzen k jeden-a-půlletému vězení za to, že ilegálně zůstal v cizině. Nedoslal státní souhlas k výkonu duchovenské činnosti, proto od srpna 1970 pracoval jako sanitář ve VFN v Praze. Teprve v listopadu 1973 se mohl stát kaplanem v Plzni, později byl

přeložen do pohraniční farnosti Krajková.

Od roku 1988 pracoval jako neplacený soukromý sekretář pražského arcibiskupa Tomáška, na tuto dobu rád vzpomínal a dával i v zahraničí přednášky o této době.

Od 1. 12. 1991 byl ustanoven administrátorem v Táboře, kde také pozhnaně působil do doby, než odešel na pražský Vyšehrad. Dne 28. září 1998 se stal kanovníkem Královské kolegiální kapituly sv. Petra a Pavla. I tam pomáhal v duchovní práci, jako kněz – zpovědník, například v kostele Panny Marie Sněžné v Praze. Rádi vzpomínáme i na návštěvy tábořských farníků na Vyšehradě, kde se nám vždy věnoval s velkou otcovskou péčí.

Podlehl těžké nemoci dne 23. 4. 2011 na Vyšehradě. Odmítl být pochován v hrobce kanovníků na Vyšehradě, přál si spočinout na hřbitově v jihočeském rodišti, v Chýnově.

Cestovatel a poutník

Dělal jsem mons. Vladimírovi řidiče a společníka, procestovali jsme část Itálie, Švýcarska, kam jsme se často vraceli na návštěvy řádových sester, Rakouska, SRN, Polska, kam byl například pozván na řeholní sliby své známé z Prahy, Slovenska, Maďarska, Slovinska. Vzpomenu také na náš pobyt ve Francii, kde jsme byli na pozvání jeho přátel a kdy

jsme v jednom dni přesunuli autem z Normandie na jih Francie, do Lourdes. Zní mi dodnes v uších píseň lurdských poutníků, „Slyš jaký to nad řekou jásot a ples..., kterou jsme zazpívali Panně Marii.

Rád jsem ho také doprovodil v červnu 1996 na setkání s papežem Janem Pavlem II. do Berlína, kde papež sloužil mši sv. na Olympijském stadionu a blahorečil duchovní, umučené nacisty. Byl mimořádně jazykově vybavený, jakmile jsme přešli hranice, už mluvil řečí navštívené země. Většinou mě představoval jako autistu, amiga, direktora, kterého nemusí platit. Vzpomínám si, jak ve francouzštině bavil řádové sestry sv. Mořice v jejich domě v La Pelouse, na jihu Švýcarska, kam jsme byli v červnu 2010 pozváni na oslavu významného výročí představené tohoto řádu. Byla to jeho poslední zahraniční cesta, kterou jsme podnikli. Byl estét, vždy perfektně oblečený, zábavný a vtipný, rád se obklopoval hezkými a kvalitními věcmi.

***Správce farnosti, investor,
„žebavý“ kněz***

Vzpomínám si, že se označoval i jako „žebavý“ kněz, když jsme sháněli finance na potřeby jeho farnosti. A díky jeho známostem, hlavně v zahraničí, jich sehnal hodně – bylo na nové kostelní lavice, na nákladnou opravu varhan a zvonů v táborském děkanském kostele, na opravu budovy táborského děkanství,

na opravu střechy a kostela v Sezimově Ústí, na nákup budovy bývalé školy (dnes poutní dům Emauzy) v Klokotech... Chápal a inicioval také vznik samostatné farnosti Tábor-Klokoty, se specifickou poutního místa a kostela. Vzpomenu také na vždy připravené a konstruktivní jednání Farních rad, organizování poutních zájezdů a řešení duchovních a materiálních potřeb farností, v jeho režii. Také pout' do Svaté země v březnu roku 2004 byla nezapomenutelným zážitkem pro všechny poutníky.

Inspirace a odkaz

Rádi vzpomínáme na významného kněze, který působil v Táboře.

„My pracujeme pro věčnost“, říkal monsignor, ne jen pro 80,90 let pozemského života. Myslím, že jeho kněžské působení, i když se stal knězem až v pozdějším věku, bylo za více než 41 let kněžské služby hodně intenzivní, požehnané, hodné následování.

Byl také významným překladatelem náboženské literatury.

***Osobní vzpomínky
vždy s úctou a vděčností***

Děkujeme za všechno Otče Vladimíre, co jste za dobu pozemského života pro nás vykonal a prosíme, abyste se za nás přimlouval u Boha na věčnosti.

R.I.P.

Ing. Pavel Vejskrab,
klokotský farník se srdečnými díky

Pásmo vzpomínek a fotografií najdete na internetu
na Youtube kanálu České křesťanské akademie v Táboře.

MODLITBA K PANNĚ MARIÍ

Maria, Matko Boží,
zachovej mi srdce dítěte,
čisté a průhledné jako horský pramen.
Vypros mi srdce prosté,
které v sobě neživí smutek ani hořkost,
srdce něžné a soucitné,
srdce věrné, které nemyslí na sebe,
které nezapomíná na žádné dobrodiní
a nevzpomíná na žádnou křivdu.
Dej mi, Maria, srdce tiché a pokorné,
které miluje a nečeká na odplatu,
srdce, jež ve všem hledá slávu Ježíše Krista:
srdce zraněné jeho láskou.

L. de Grandmaison

MODLITBA KE SVATÉMU JOSEFOVI.

Svatý Josefe, při nás stůj,
dům náš i nás vždy opatruj.
Vypros z nebe požehnání,
ať nás všeho zlého chrání.
Ať se láska, svornost množí,
bychom žili v bázni Boží.
Ve ctnosti vždy setrvali
a do nebe se dostali.
Tak dnes k Tobě voláme,
za Tvou lásku žádáme.
Přijmi klíče tohto domu,
odvrať od nás každou škodu.
Budiž strážcem všeho statku,
nedej místa nedostatku.
Uč nás Boha milovati,
hříchů se vždy varovati.
Ať jsme živi zde na světě,
jako Ježíš, Maria a Ty v Nazaretě. Amen.

„Výhrou nám bude radost z každého malého kroku na cestě k Bohu“

„LOTERIE SVATÉHO JOSEFA“

Diecézní katechetické centrum Biskupství brněnského připravilo na svém webu Loterii svatého Josefa. Zájemci si v ní mohou vylosovat některou vlastnost tohoto světce a snažit se ji naplnit ve svém životě. Kliknutím na tlačítko „Spustit losování“ si vylosujete některou z vlastností svatého Josefa, které se od něj můžete učit. Pod vlastností naleznete také text k zamyšlení a praktický podnět pro život.

Jak často máte losovat?

Záleží jen na vás, zda si vlastnost vylosujete na den, týden, měsíc, nebo i na celé období Roku svatého Josefa.

<https://kc.biskupstvi.cz/pojdme-k-josefovi/>

Emauzy - 11. 7 - 18. 7. 2021

LETNÍ TÁBOR "NOEMOVA ARCHA"

Přihlašování dětí 1. 5. 2021 - 31. 5. 2021.

Přihlášky karolina.peroutkova.14@gmail.com

nebo mob. 728 616 382 (pouze 15 - 20 hodin).

Přihlaste se co nejdříve, je omezený počet míst.

Zatím se tábor plánuje, pokud by došlo k změnám, budeme rodiče včas informovat.

Děkujeme za váš zájem. Za přípravný tým Karolína Peroutková, hlavní vedoucí

Od 1. 5. (sobota) bude možné zapisovat v zákristii

INTENCE NA MŠE SV. ŘÍJEN – LISTOPAD – PROSINEC 2021.

Je možné dávat také na mše svaté, které budou odslouženy mimo pořadí v případě koncelebrace druhého kněze.

1. 5., 19. dne každého měsíce a každou středu v měsíci do 8. 12. můžete získat **plnomocné odpustky** v rámci jubilejního roku ke cti sv. Josefa za dodržení obvyklých podmínek: zpověď, sv. přijímání, modlitba na úmysl sv. Otce, zřeknutí se jakéhokoliv hříchu + modlitba nebo úkon zbožnosti ke cti sv. Josefa.

9. 5. SBÍRKA na pomoc pronásledovaným křesťanům

Noc kostelů (28. 5. 2021) na Klokotech - ZRUŠENA

Prosíme o kytky a zelené z vašich zahrádek na výzdobu našeho kostela.

Přinést je můžete vždy do čtvrtečního večera do 17.30 h.

Klokoty – události květen 2021		<i>Pokud není uvedeno jinak, mše sv. každý den po-so 17 h ne 8.30 a 10 h</i>
1. 5. sobota	sv. Josefa Dělníka • 1. sobota v měsíci státní svátek • mše sv. v 17 h možnost získat plnomocné odpustky jubilejního roku ke cti sv. Josefa - i 19. dne v měsíci a každou středu v měsíci do 8.12.2021	
2. 5. neděle	5. neděle velikonoční • mše sv. v 8.30 a 10 h 15 h májová pobožnost Dražice mše sv. v 8.30 h	
3. 5. pondělí	Svátek sv. Filipa a Jakuba, apoštolů	
7. 5. pátek	První pátek v měsíci - celodenní adorace v kostele 11-16.30 h svátost smíření a adorace 17.30 - 18.30 h	
8. 5. sobota	P. Marie, Prostřednice všech milostí • státní svátek • mše sv. v 17 h	
9. 5. neděle	6. neděle velikonoční • Den matek • mše sv. v 8.30 a 10 h 15 h májová pobožnost Dražice mše sv. - 8.30 h sbírka na pomoc pronásledovaným křesťanům	
13. 5. čtvrtek	Slavnost Nanebevstoupení Páně • Fatimský den Začíná devítidenní příprava na slavnost Seslání Ducha svatého *P. Jiří Můčka, OMI	
14. 5. pátek	Svátek sv. Matěje, apoštola svátost smíření a adorace 17.30 - 18.30 h	
16. 5. neděle	7. neděle velikonoční mše sv. v 8.30 h, 10 h - mše sv. pro rodiny s dětmi 15 h májová pobožnost • 55. světový den sdělovacích prostředků Dražice mše sv. v 8.30 h	
21. 5. pátek	Slavnost sv. Evžena de Mazenod , zakladatele oblátů svátost smíření a adorace 17.30 - 18.30 h	
23. 5. neděle	Slavnost SESLÁNÍ DUCHA SVATÉHO • mše sv. v 8.30 a 10 h 15 h májová pobožnost • řeckokatolická mše sv. 16.00 h Dražice mše sv. v 8.30 h • Začíná liturgické mezidobí	
24. 5. pondělí	Památka Panny Marie, Matky církve	
26. 5. středa	Památka sv. Filipa Neriho, kněze	
27. 5. čtvrtek	Svátek Ježíše Krista, nejvyššího a věčného kněze	
28. 5. pátek	svátost smíření a adorace 17.30 - 18.30 h	
29. 5. sobota	bl. Josef Gerárd, omi	
30. 5. neděle	Slavnost Nejsvětější Trojice • mše sv. v 8.30 h a 10 h 15 h májová pobožnost Dražice mše sv. - 8.30 h	
31. 5. pondělí	Svátek Navštívení Panny Marie	
Možnost ke sv. zpovědi po-so 16.30-17.00, pátek 17.30 - 18.30, nebo po domluvě.		
Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty, Staroklokotská 1, Tábor 390 03 tel: 381 232 584 e-mail: rkf.tabor-klokoty@dicb.cz http://www.klokoty.cz http://www.oblati.cz Dary na opravy a provoz našeho poutního místa můžete zasílat na účet u České spořitelny 4634722329/0800. Na požádání vystavíme potvrzení. najdete nás také na Facebook a Twitter		
Administrátor farnosti: P. Jiří Můčka, OMI, tel.: 731 402 862 Farní vikáři na Klokotech: P. Karel Zaiser, OMI, tel.: 731 402 860 P. Martin Sedloň, OMI, tel.: 731 621 241 Pastorační asistentka: Janka Pecherová, tel: 731 139 306 Koordinátorka MMD - Mgr. Hana Koukalová, tel.: 603 224 665		

Děkujeme za dobrovolný příspěvek na tisk našeho „Fiatu“, výrobní náklady na 1 výtisk činí téměř 5 Kč.
Můžete vhodit do kasičky v kostele.